

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥ नत्वाशंकरपादपद्मपुगलं ज्ञानामहेतोः सखेनानाग्रंथविलोकितापुनरहंतात्वामपालि
 त्यते ॥ श्रीश्रीमोहरनागरकवसुधातम्यात्मनोवासरादनेनायवितनोदभस्मकवयोश्रीकालिदाशमिथः ॥
 ॥ १ ॥ शब्दाध्वर्यं च भस्म न काशकरान्तराणां ॥ वनाध्वर्यं च भस्म न काशकरान्तराणां ॥ वनाध्वर्यं च भस्म न काशकरान्तराणां ॥
 शब्दवारिसदंकरं ॥ विस्मयते न सत्काशं रम्यं काशरम्यं हं ॥ विनालिंगविशेषेणानाम्त्रयुगलं कृत्वा ॥ नानार्थ
 स्याथवाहुत्वात् ॥ छिदतिरेकं न कृत्वा ॥ ५ ॥ मुखात्त्रसंज्ञकः शब्दः प्रथमाजं कृतः कृतः ॥ परस्वार्थोत्तरचोत
 तत्तस्यंतइतिच्छिन्नः ॥ ५ ॥ श्रौतीवोचं चरावोक्तिवगमाजोकितामया ॥ अन्याश्चाविविधादृशताज्योनात्वात्र
 लिख्यते ॥ ६ ॥ अकाराद्यादिभिः शब्दैः कृमादेकाक्षरानिधः ॥ यथास्मिन्नप्रमोः कारोविस्तनइत्यनेम्या ॥ ७ ॥ अ
 कारेणसविध्वघोनाशकमवष्णणरणगाणारवेतः पुरेहतीहृदयं शर्वं बुभास्यथाः ॥ ८ ॥ गुरुइवव्ययामेभूज
 नेप्रेरणेष्यते ॥ शब्देनंदनेदवान्निधेचोनारदरेव्ययं ॥ ९ ॥ स्तोत्रायांचनिराकारेस्वल्पैः नेधतुपुंस्यपि ॥ अं
 लणेशकलेवापोवक्तोवमामशब्दयोः ॥ विरंचवाश्वपुंल्लिगोत्वावामेस्मरणोव्ययः ॥ बहुवर्गतिरस्करकिमा
 योगेपदर्थयोः ॥ ११ ॥ कोपनावकटेवित्रेहराकानेपितामहे ॥ मानामहेश्वसंतापमन्मथवृमृतोस्मृतो ॥ १२ ॥ अ
 निव्यक्तावनिआज्ञोसाम्नायां दुःखवेदयोः ॥ हेर्मणिरस्मोतुरांशयेबाणमान्ययोः १३ ॥ हरेकरेणकुस्यनेनि
 शाकरकरेस्मरे ॥ कोपोक्ताक्रमयाणेस्यासुंसित्वाश्वर्यवेदयोः ॥ १४ ॥ इकारः कज्जलेलस्यांवाणपांकमलकस
 रे ॥ रसनायांशकृत्वापि बाणोवलिनिर्कधरे ॥ १५ ॥ पुंल्लिगव्यवइश्वेवप्रसलेदुःखभावके ॥ प्रकोपेमन्निधोस्वो
 रेनवाटायांनुवास्वरे ॥ १६ ॥ उकारः सत्रियनेत्रेहरमोजारुहरोमान्नायांकाशपृकारेसंबुद्धोदर्शनेश्वरे ॥ १७ ॥
 रोपोत्तामंत्रणार्थं पुमोसनावाहुशक्तिपु ॥ अप्रकाशोभवेसुंसिसुदेव्यत्रदारुतः ॥ १८ ॥ कृकारः पुरुषेचंद्रोराज
 पुत्रोराजेसुरो ॥ प्राक्कोणसमयत्तुचुंभुंमचातिजलके ॥ १९ ॥ कृः कोधेवधेजोनेविभागव्ययपुंस्यपि ॥ प्रश्ने
 चांगीकृतेपुस्वेपुंसिरक्षणस्ययोः ॥ २० ॥ उमव्ययस्वरक्तिवरोपोक्तिप्रश्नयोरपि ॥ कृकारः कुंजलेशेलेघाने
 देदवमातरि ॥ २१ ॥ अभाववेदनघांनुरायांविचरेदिवि ॥ अम्ययेपुंसिकृत्वायांपालनेरक्षणोपुरो ॥ २२ ॥ अ
 कारः कृत्स्नितेसर्पदृष्टोविगत्यसंपदि ॥ हिमपद्मादिगिस्वर्गानघभृत्पुतुजाबुपु ॥ २३ ॥ अरजेविकल्पांगेस्याइ
 गेपुंस्यव्ययेपिच ॥ लकारोदंतिनादंतकरारयपिदंतयोः ॥ २४ ॥ स्वादित्वालिंज्ञांगेगजेनत्तरिवसासि ॥ ल

रदर्वेयोषितिइयेपुंसिम्याइययेपिवा॥२५॥ लकारः कृकलामे स्या लवोःस्थिकमरे सुरो॥ लोलांगतौ लोचना
 स्थिनामातरि मातरि॥२६॥ स्याद्द्वाराख्यानवोदायाः कचकेतुजातांतरो॥ एकारस्तेजसिज्जलरात्रौ हव्योदरे
 हरो॥२७॥ आम्सेकादशमं व्यापदिनादौ मणि कुट्टिमं॥ नहि प्रे धारि ज्ञेयः सात्काष्ठुतिबुबो हरे॥२८॥ ए
 कारोदिन्नुखेन्दुरे हरे श्रीसिस्वरेत्वदि॥ जोकारः पल्लकुष्माबुत्रादमे धेनुया निधु॥२९॥ शाक्तौ जने विरिचो
 स्याद्दोदादौ प्रणयोद्विजे॥ जंगोकारे तथा ऽ स्यादो मांगल्यविशेषणो॥३०॥ ऊरु खलियाभा कृते ऽय्यये पुंसि
 कथ्यते॥ ऽकारस्त्विकागारे लपाणो जयन्दरयोः॥३१॥ विश्रुहा ह्ये लुकलपार नवेष्टु ह्युप्यके॥ कुलत्रो य
 त्पान्नेषु स्यादोसंबो धनेय्ययो॥३२॥ अंशववकवाकोती वेदा जलिनि यो गयोः॥ सत्स्वरांतमा लायां परस्मो
 तिपि च स्मृता॥३३॥ अंशिरवायांसि ह मंत्रप्रथा हेकरथा ध्वनि॥ चित्रे कुकुट्टरु ईडुविं वस्त्रश वि ह्नुषु॥
 ॥३४॥ इति स्वरांताः समाप्ताः॥ ॐ को ब्रह्मात्मानि जा क्ति चित्रारि प म के तु पु॥ विष्णुवाहन शब्दः ३ चात्रि
 त कर्ण विसो ज्ञतो॥१॥ कलहे के वि जानीयात्प्रश्ने ध्वि क्व चिन्मता॥ स्वगे वके त भा मित्रे ष्टु ह्ये स्मिर कालयोः॥
 २॥ कं धु के रू धिरे मांसे फले प्रस्ने तु कं ट को क शिरो वु सुखे कि वे नि दायामानने ययो॥३॥ कुर्वात्रि कुस्मिते श
 व्यपापायमिनिवारणो॥ इ पदार्थ कलत्रे स्याद्दीनजातो तु कुकुमे॥४॥ किमभ्युप॥ मे प्रस्ने प्रस्तावाश्च प्ये रपि
 पुनरथे चिनि दायारं ज स्यापे स कृत्सयाः॥५॥ वितर्क र्थक्रो धं किल र्थे निशये ययः॥ एषु र्थे न वे ज्ञान्ति कि
 टके स्यात्कि यानपि॥६॥ किं प्रा ल्पिषामपि प्रस्ने ख ज्जमु धि क्व च प्रयोः॥ वि धवा भा गनि देशे वेदतिरे पणे क्वि च
 ॥७॥ के किनां न र्त्तने शब्दकिः शब्दापि वि धीयते॥ कुकुस्मिते च पीरायां कूर्मकुसनयोरपि॥८॥ काशेषां भा कु
 शय स्यादा मिपे श कले पि च॥ काकानामे कदेशे स्यादजसा मणि कथ्यते॥९॥ भुं सु ग रियोगे च वारणे श्व गता
 यपि॥ कु धठे कुकुमे पाक सं योधन च को न वत्॥१०॥ पत्ति ने दे न वे को पे क वे रे कापि कथ्यते॥ कस्तु खे नि र्ज
 ले वा जे जं त्ना वि प रि स्मृता॥११॥ स्वमि दि य मु खे यो प न स त्र से त्र पा दने॥ कृ पा फल क वा श्च न्य बु दो सं वेश रं व
 योः॥१२॥ स्तु व वि णे नि पे स ये व न्को स या दि मे वि दि॥ चं ड स्य मंड ले न्नो चा जा या ल प योरपि॥१३॥ गंगी रा से
 त्र गा था सु गी ते स्या द्भू श्व गा तरि॥ गणेशो च्चां ध र्य गा ते स्या ज्ज न नु गा॥१४॥ गो स्तु या ण्णां त र स्व मां दु र्गा
 यां क कु भो स्मृता॥ गोत्रार्क र्थे न चं दे वा म्पू ति ग्धे तु पु॥ स्त्रियां॥१५॥ ह्यो स्तर स्मि द व्या ण स्व गि च ज्ञा तु लान

सुगणोरोरूपकेसौख्येस्तनेश्वरामदेरवौ॥१६॥ धो घनेहननेरुडेघोपांत भावकुं नयोः॥निदाघेघटनेमेर
 घेघंटाया मुश्वनेनघा॥१७॥ घंटा घमृतयोर्ना नूर्वातघारेषु घस्त्रिषु॥नेपुरेघन टान्नास्याहाकिंकिन्यांज
 नश्वने॥१८॥ उक्त्विबनेजनेनातुनेरवाविपमेजने॥बुश्वकार समाख्यात बुभ्याकोपचतोष्यथो॥१९॥ दती
 नादतवलयेचकारः पुनर अयः॥शकल्ये चांतरे कोपे रामानकारणो घतो॥२०॥ वस्तुतरोस्वरे चोरेचकारेवं
 इमस्यपि॥अन्यात्याथोविकृत्यार्थसमानेपादपूरणो॥२१॥ पसांतरे सत् हार्थे हंतो भावकुं तावपि॥अश्ववयेथ
 धातुयेयोगीत्यायाचकिंतिताः॥२२॥ वास्त्रिशोभाशोणिते तु बुंजी वविमजेन्निषु॥ उःस्येच्छेदके चोरे तथासंवा
 यो नवद॥२३॥ छंदु छंद सितडिति क्लिवे छंद न्तो पुमान्॥तच्चयंतिमीलमाने मतिने नरेकेपि च॥२४॥ यो
 पये विषये मेरो सर्वपातरिमस्यति॥विशोव विगते जी वंजं ह्यं योषितोः कुवे॥२५॥ जःसांतो प्राजसि प्रोक्ते जे
 ने नेतरिजिम्भके॥जुर्विहायसिज घनपिशाचाविगतं चतो॥ जंस्त्रिवर्णां समाख्यातस्यारवाका टयो न वेद
 ॥२६॥ जिः कित्संशिवले रूषिविषये जेतरितं जी वंशि॥ जानि योगे रवले नार योगे जनय व छ नो॥२७॥ योविगेसा
 त्प्रशब्दस्तु पुमान्दतरिसिंहका॥ प्रतापे नमर न घे चोरे साचारुमाहूते॥२८॥ प्राशंसायांगिरावपिगोअह
 विषयोर्बलये मुहसुर ध्वतो॥त्रिषुत्रानेरुदिरूपे ज्ञोवे भयप्रपन्नयोः॥२९॥ जशब्दोपायने ह्नु ह्नु पके घ्वरे
 ध्वरो॥जः प्राज्ञेन धुना चं डेस्तनावात्मनि वे प्रसि॥३०॥ टः पुमान्करटे धुमेतापे कृकिरणो ध्वतो॥चाप ध्वतो जल
 वायोविषये करके कठो॥३१॥ करकेटाकुलात्पान्ने प्रसारे टपुनगवि॥ कपाय बर्त्तयोः शूनो नृभ्रातृत्कितास्त्रियां
 ॥३२॥ हाशंकरे ह्नु ह्नु नो ह्नु ध्वनो जटा ह्योः॥ वस्तोस्वन घटे चिने रष भ ध्वनि मे घयोः॥३३॥ टः पुमान्घ्नमे
 श्वयेहासेनासे क्षय ध्वनो॥शंख ध्वनोरोरुर सेटाक्लिवे चंम डले॥३४॥ वि धंवायावडाकिन्या प्राशवारितु टास्त्रि
 यां॥डोमेद्रविं लनाप्येनामिनीपुतिम डले॥३५॥ टः पिशाचे भये काले रागोपाथो धनावनो॥डः श्रोत्रे डामरे डुर्ग
 पवंडमरुकेपि च॥३६॥ ज्ञां दोलने चन्निषुतुडशब्दो गयने ऊडे॥व कायां टस्त्रियां श्रीवेजाने नृपमुदेपिरां॥३७॥
 त्रिघबुयंतिर्गुणो रूडे सोम्यसव्रापसव्ययोः॥णाः शब्दसपुमान्कारे नैर वे कंठ के ध्वनो॥३८॥ माचने प्रकटबंधे
 प्रकृत निःफलकणाः॥णास्त्रियार जनाशाघा घेनुताशा रपाधुवा॥३९॥ णं सरो जद लेनाने त्रिषुनिस्तुषिवु
 स्तुषु॥तशब्दः पुंसिसंयोगे निश्वयंके न पूटयोः॥४०॥ धातुयादविधौ चोरे सत्तंश्रामे सुतस्त्रियां॥कृष्णांतम

हालक्ष्म्यां पूजायां चारयोपिति ॥ ४१ ॥ न पुंसके तु तं तूणे कमाथे स चकार्ययोः ॥ नु शब्द क्रिउने स्त्रिस्मात्क्रिउकेत्व
 भिधेयवत् ॥ ४२ ॥ तुल्यापूर्वेति इतो च पूर्वस्मादवधारणो ॥ विलेखने विकल्पाथे स्यात्सादृशरणे अये ॥ ४३ ॥ अठ
 केः प्रकृताथेकोऽत्रिषु हेतोरथेऽर्थो ॥ तदपि पामि ह्येस्त्रिस्मात्त्वायां कांतिलिखयोः ॥ ४४ ॥ त्रिड प्रभायां च
 कृत्तायां च समासवागोरो ॥ तात्र बुद्धि विपमको पेस्मात्प्रथिनांगतावपि ॥ ४५ ॥ यः पुंसि भ्रू धरभार क्क इम
 त्वर वाचके यो अये कुजने कारा क्तिवे भयतिवारणो ॥ ४६ ॥ वाच्यलिङ्गस्तविमलो पृथु श्याममलेकचे ॥ स्त्रिलिङ्गो चो
 पकोरणीयः श्रीतांडवविकारके ॥ ४७ ॥ निर्मत्सने नये प्युत्सादो व धेतववालयोः ॥ इपुंसि बंधने छेदे रं दाने हा
 मकेरिच ॥ ४८ ॥ दाने दात्तरि दाक्त्विहास्त्रियां दति दानयोः ॥ विखंडने भवेत्स्तुडुः खल्लरयोरपि ॥ ४९ ॥ इत्ति
 वेपानवेरागपंकलवेषलोकने ॥ ने घसलस्त्वयं भूके इहिते इवक श्रुचो ॥ ५० ॥ दर्शना ज्ञानने श्रेषु वस्त्रं इस्त्रि
 चत्रिषु ॥ घः खंडने रिपो त्यागो गमन स्याव भत्सने ॥ ५१ ॥ धुर्वत्के दिवसे घोघ्ननाके न भसिद्यं धने ॥ स्याद् प्रश्न
 मसंयोगे स्त्रिदृक् स्यादनने त्रयोः ॥ ५२ ॥ घः पुंसि धार्मिके धारश्चित्राश्च वारयावधे ॥ धं क्तिवे धनदे धीते धात्ये
 स्याद्धनवेस्मयोः ॥ ५३ ॥ धा पुत्रानाघ धीमान्ने धा बुद्धो विबुधावपि ॥ स्मात्क्रियां धा धनो ध्यानेषादे ध्रुवंतरे घ
 टो ॥ ५४ ॥ अविरी चोक्तु व द्धुर्थे च केशव घुर्घटो ॥ इश्च धूले धराकंपेर प्रास्ये भारकपयोः ॥ ५५ ॥ नानि श्रुते नरे
 नाभौ नेतरि ज्ञानबंधयोः ॥ च अये प्रतिघे धे स्यां स्त्रीणां तरणिशालयोः ॥ ५६ ॥ निः स्यात्सपेनु नित्यार्थे नशार्थ
 श्रेवराशिषु ॥ कोशने बंधनमाससशये दानकर्मणि ॥ ५७ ॥ न्न योभावो परमयोक्तिना धर्धनेर नृपे ॥ मनि
 धाने निषेधस्त्रिनिर्णयितु वयव्यथे ॥ ५८ ॥ नाना इजारसे न घे नानि घे धे व्ययेहरो ॥ ननु प्रश्नवित केच विकल्पे
 तु सयेपुनः ॥ ५९ ॥ नृगास्येतु ह्येस्त्रिणां स्मउनाम्नन चकार्ययोः ॥ यः पुमान्मरने शले प्रकाशकोक्तने सणे ॥
 ॥ ६० ॥ श्रुत्ते लने पयः पाणे प्रोढे च वणकि पाधि ॥ पारमान्मथपंक्तिवे हास्त्रियाः पात पान्नयोः ॥ ६१ ॥ स्त्रिलिङ्गे
 तु बुधे प्रायांसु धायांसमतो वया ॥ स्त्रिपिन्ने सुनृते पापे स्तुते पातरि पालके ॥ ६२ ॥ वस्त्रे धार्थ प्रयत्ने च पुंसि
 पुरशारयोः ॥ पूरुषावाधपूः शब्द बुद्धे परमात्मनि ॥ ६३ ॥ को स्यादितिः फले जल्पे पुष्करे भव्यरसणे वाते
 फलफेने शस्त्राग्रपुसिका स्त्रियां ॥ ६४ ॥ फालायां विष्णुको को वपिडारे काकुटापुच ॥ अनुत्तारे परसे च
 --- वाच्यलिङ्गकः ॥ ६५ ॥ फरहो फक्तने शोके स्याद्वाहू लब्धलोकयोः ॥ वक्तुने वरुणो विदोषिकल्पे भोउ

गेमदे ॥ ६६ ॥ विभक्तिकालेकलहेपल्लिगर्भेचपर्वणि ॥ मूर्खेवालेकवेद्योन्निपुत्रेस्याद्विगतावपि ॥ ६७ ॥ बुशंभो
 वमुत्रयोचनपेजागतिरसके ॥ मंखेस्यादोषधीनेरेस्यादोपम्येव्यपुनः ॥ ६८ ॥ भःशोभान्मरेभावेयुक्तशो
 जलदपुमान् ॥ साकारेचममूर्खेचप्रभावेच्यशब्दयोः ॥ ६९ ॥ भास्त्रियाकाहलीवस्त्रिष्टंखलाप्रमलेत्रि
 पु ॥ नाबलंकरणौहीतोस्त्रियांभाःकरणेचुतो ॥ ७० ॥ क्लिबेभूभगपोराशोतारायांपुत्रचक्रयोः ॥ मोस्त्रिभोत्तो
 खगोपुंसिस्थानमस्योक्तमस्त्रियां ॥ ७१ ॥ मःपुंसिबंधनेपिंगपिंगलाभीरवर्णयोः ॥ मोलौविधोमलेमूलेक्लि
 वेमंमूलकंश्रुमे ॥ ७२ ॥ स्यान्महाप्रयणो जीवेहरोयासेवमाःपुमान् ॥ याव्यवप्रतिषेधेस्त्रिवारणे त्रयोखो
 ॥ ७३ ॥ मालायादेशभेदेचरसायांस्त्रिजनेतुया ॥ मास्त्रिमाणेकृतौवेलातेधोस्त्रिव्ययसारिष्ट ॥ ७४ ॥ जस्मवे
 रोद्धितियायाधेनोपष्पांदिमाःपुनः ॥ वधनेयुःसमाख्यातंमुकुटेयोनमोस्योः ॥ ७५ ॥ योस्त्रोतिलज्येवायो
 यमेधातरियातरि ॥ यःशब्दसधनामार्यंस्त्रिपुहेतोप्रमथये ॥ ७६ ॥ यामेकुलेवटेवातेयमंभस्त्रियशाव
 पि ॥ यस्त्रियांयानमंतप्योशोभालस्योश्चप्रापयो ॥ ७७ ॥ यास्त्रिख्यातोप्रकथनेज्यामोर्ममात्रमिपु ॥ खड्गं
 तेयान्तिकेयानेयायातरिस्त्रिपिःचरा ॥ ७८ ॥ चुर्जागिरस्त्रिवनौवस्त्रयोन्मोद्योदिवेस्त्रियो ॥ स्पृत्रहारेभवेत्का
 लेस्यस्यशेविवखंरने ॥ ७९ ॥ रःपुमान्वावकेकामारक्षेवन्शरेभये ॥ रास्त्रियाहेमिशालायांकोधेरासुखली
 जयोः ॥ ८० ॥ राजपेरागोपेरायामासेबलविक्रमोरापुषेरि मरेकुरेरिंश्वसायांगिरावपि ॥ ८१ ॥ रासुरविभ
 वेमंयेस्याणकरस्तरसणो ॥ नीतौरजसिरेकेचमयेवपुनरिभ्रमो ॥ ८२ ॥ रःक्लिबेरुधिरेश्रिध्रिआनेभोम
 इकुक्षिपु ॥ वक्रनयेचस्त्रिपुतुरिरसोस्थानमीस्थायोः ॥ ८३ ॥ रःक्लिबेरुधिरेश्रिध्रिआनेभोम
 वक्रनयेचस्त्रिपुतुरिरसोस्थानस्थायोः ॥ ८४ ॥ स्त्रिरुक्षावलयाकांतोनुणोमुदनेयध्वनो ॥ स्त्रिकामिनीतीव
 कचापूस्वणकामपूविपि ॥ ८५ ॥ श्रावपेरवनांशोभासंभस्तरस्वशायिपु ॥ कन्यायांचारुकामिन्यासेयत्क
 सरलरुवे ॥ ८६ ॥ वाणिजस्मीलवंसेपुक्षिशोभायेप्यध्रिपु ॥ जरायांशुपूरणेस्त्रिपुरोभागगनोस्त्रिया ॥ ८७ ॥
 कक्रूरत्वंजडेभाधेकारयोरोदनेवधे ॥ जःखंदेरोत्पादानेइदनुचलेनस्मते ॥ ८८ ॥ लीलावेलाश्चविश्वे
 पेलेकनेवृद्धबंधने ॥ लाश्चस्मतेदशायांचलश्चलोश्चविदो जस्मि ॥ ८९ ॥ लादानेश्चलवणेत्तण्डिलवल्पुला ॥
 बलिवशनुहननेवशंचागिरिभेदके ॥ ९० ॥ वःपुमीनानाघरेवायोसंधमेवरूणेस्मरे ॥ कांतारंगेवधेहृदे

साधनेवाः व्ययं पुनः ॥ १२ ॥ पदार्थेषु प्रमाने च विकल्पे च समुच्चये ॥ विश्लेषणात्तये हेतौ नानार्थपादपूरणे ॥ १३ ॥
 द्वितियायाश्चतुर्थी च पक्षापुम्बबहुत्वके ॥ विश्वासान्वादि प्रक्तिनां हित्वेषाकथितेषु धैः ॥ १४ ॥ विनेत्रयोः स्त्रिवारे च
 परमात्मनि पक्षिणि ॥ १ ॥ विवादे च विज्ञानेयाभारत्वावचस्पयि ॥ १५ ॥ वैश्वजंनं पुरापे विडम्बमा व्युत्सिद्धयोः
 स्त्रियां ॥ परदारैरतेकाके प्रदर्शके उल्लेखरो ॥ १६ ॥ शोके शस्त्रे श्वणे पुंसि श्रुः श्रुः च मुधा करोता पुशांते वनस्त्रा
 वांशास्वामूरणयोरपि ॥ १७ ॥ शावास्त्रिवेशिवेकमेव येशितशनो कृतौ ॥ शिस्त्रियां देवपूजायां शक्तौ शोभावरे
 ष्ययोः ॥ १८ ॥ बाणो च हनने जीवेशाशोके वा समेषु धैः ॥ रमायां वाथ सक्तिवेशास्त्रे प्रयसि मंगले ॥ १९ ॥ का
 तौ शक्त्यापु भेस्वर्गसः परोक्षे लिङ्गकाः ॥ संसत्येशकरशेषे कांतावदनलोकने ॥ १०० ॥ श्यामव्ययं सुस्वार्थे चः
 शिशांभुः शिवकांतयोः ॥ शिवाणि हि लोमास्त्रापेषुः प्रः स्वर्गे विषयेषु च श्रेष्ठेषु सिन्धुः प्रमुनावपि ॥ १०१ ॥ पः पुनः
 सारं देवदेवस्तं नरबन्धुरयोरपि ॥ वास्त्रिरमायां पन्को वेगर्नमो क्षावसानयोः ॥ १०२ ॥ नर्वणं च त्रिं लिङ्गक्यरो स्त्रे
 ह्ययोरयोः सः पुंसि मासुते वा यो परोक्षस्य र्थयोरपि ॥ १०३ ॥ सनातने मत्स्यवतेशं कायमव्ययमत्कशः ॥ मंगार्थे शो
 नार्थं च प्रकृष्टार्थसमर्थयोः ॥ १०४ ॥ प्रच्छमेत् दवस्थाने निवासे च कलेपि च ॥ आदलि नि कसोतारं क्रोधैरार्न
 णि भाषणे ॥ १०५ ॥ सन्तस्तने तु म्शब्दे प्रेरणो गमो सणो ॥ मुशब्दः स चने स्त्रिं स्यात्पुल्लूजकयोरपि ॥ १०६ ॥ वत्स
 ये विदुषी श्रेष्ठा चोत्रवत्सि च स्त्रिषु ॥ मन्त्रित्येशो ननेयो स्त्रि विद्यमानेषु सत्यपि ॥ १०७ ॥ आदि पूजितयोश्चार्थे
 श्वश्वगोः पुरलोकयोः ॥ रचमासनि पुने ज्ञातो तदुल्लिखिगु पात्रयोः ॥ १०८ ॥ हा शंकरे हरो हारे हरागेषु लके न
 दे ॥ मानविशेषमन्या च न हितारं नयं करे ॥ हा हये चायु पुने स्यात्संभु द्वौ पादपूरणे ॥ गजं प्रवत सस्त्रितुहा
 त्यागे गान्ति वी नृणे ॥ १०९ ॥ हि हेतोया दमृत्तो या दमृत्तो तु विशाप्रप्यवधारणो ॥ रो प्राक्तिः स्फुटयो हि च हास्यविषा
 दविस्मयोः ॥ ११० ॥ हि हेतो वक्तव्ये च परप्रथमि न र्कयोः ॥ हि हेतो च पिसंबु द्वौ हेपे देशे च भाषणो ॥ १११ ॥ हक्ति
 यमत्सु मुखयोः कथितं मणिरा चिषु ॥ परं ब्रह्मामंत्रणयो हा तु न्यत्र यहास्ययोः ॥ ११२ ॥ हूनव्ययः परि प्रये
 वितर्कं वने हरो ॥ हे कसा पात्रिथा हेतु न संयो पुने हरो ॥ ११३ ॥ सारासने सने सने सने सने पाले न पे चने ॥
 सः सरो धविषा न स्य सनुः स्वप्रिया वने ॥ ११४ ॥ स्त्रास्त्रि स्त्रायां थ लि शपाथ नि द्रयां प्रतवायं वपुलक ॥ ११५ ॥
 नवो दया भगश्रु चो हस्त्रि यो प्रदक्षयोः ॥ स्ममहाने स्त्रिं लिङ्गक्यरो संसे च योरपि ॥ ११६ ॥ दस्यतवस्थासिपेश

व्याये घसारादयः ॥ स्वरांतंजनांतश्च जे मायथांतरास्तुते ॥ ११६ ॥ प्रज्ञारपुरुषंभूतोदासोदरभवत्पुरा ॥
 ग्रंथकर्ता न वेत्तस्माकालिदासाभिधाकविः ॥ ११७ ॥ इति श्री ब्राह्मणामरज्ञातियकालिदासेन विरचितो ग्रंथः
 समाप्तो यम् ॥ संवत् १९११ नावपेशिके १३३३ प्रवर्तमानेशुभकारिकज्येष्ठमासे सिते तरे पसे तिथौ १३
 भोमसेखक ॥ द्विजज्ञात्पवटकोयं देवे वेदरघुतथा ॥ तुलजा रामस्य पुत्रं तं लिखितं हरिशंकरा ॥ ५ ॥ जगत्
 प्रष्टिकटिवावंदमुष्टिअधोमुखा ॥ कष्टेन लिखितं ग्रंथं यत्नेन परिपालयेत् ॥ आपुस्तक ॥ कुशाबागुं
 घटिये लखाया छे ग्रंथमख्या १९०३ ॥ श्री ॥ श्री ॥ श्री ॥ श्री ॥